

अति

सरोमदेहः पुरुषोऽतिदीर्घः
प्रकाण्डगण्डवृत्तिगण्डजम्भा” ॥

इति कोष्ठीप्रदीपः ।

अतिगन्धः, पुं, (अतिरिक्तो गन्धो यस्य सः) भूत-
द्वयं । चम्पकः । सुन्दरदत्तः । गन्धकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (अतिगन्धितः)

अतिगन्धालुः, पुं, (अतिगन्धो विद्यतेऽस्य अति-
गन्ध + मत्वर्थे आलु । अतिशयितगन्धयुक्ते) पुत्र-
दात्रीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिगन्धितः, त्रि, (अति-अधिको गर्भः कर्मधारयः
सोऽस्य जातः अतिगर्भ + इतच् ।) महाहृत्कृतः ।
अतिशयगर्भयुक्तः । तत्पर्यायः । समुद्रजः २ ।
इति हलायुधः ॥

अतिगुहा, स्त्री, (गुहामतिक्रान्ता कुगतिप्रादीति
समासः) एभिर्पक्षांविशेषः । चन्द्रचाकुलिया इति
भाषा । इति रत्नमाला ॥ गुहातिक्रामके त्रि ॥

अतिचरा, स्त्री, (गन्धविस्तारेण स्वस्थानमतिक्रम्य
चरति गच्छतीव अति चर + कर्त्तरि अच्
स्त्रियां टाप्) पद्मचारिणीदत्तः । स्थलपद्मिनी ।
इत्यमरः ॥ राजनिर्घण्टश्च ॥

अतिचारः, पुं, (अतिक्रम्य चरणं गमनम् अति + चर
+ भावे घञ् ।) शीघ्रगमनं । अतिक्रम्य गमनं ।
कुजादिपद्महाणां राशिभोगकालासमाप्तौ
राश्यन्तरगमनं । तत्र पूर्वराशिगमने वक्राति-
चारः । परराशिगमने अतिचारः । यतौ गुरो-
श्चेदकालो भवति । गुरुस्तु यदि पुनः पूर्वराशिं
नायाति तदा महातिचारः । तेन लुप्तसम्बन्धो
भवति । यद्वाणां स्वभोग्यमानराश्यावपि वक्राति-
चारो भवतः ॥ तत्र नाकालः । इति स्मृति-
न्योतिषे ॥

अतिच्छत्रः, पुं, (क्वाद्यते आच्छाद्यतेऽनेन क्ङ् +
शित् + करणे ष्टन् । अतिक्रान्तच्छत्रम् इति
व्युत्पत्त्या क्वातिक्रमकारे ।) भूतद्वयं । इति
राजनिर्घण्टः ॥ जलद्वयविशेषः । अरुणवर्णकुल्या-
खाडा इति ख्यातः । इति रत्नमाला ॥ क्वा ।
काटकाति । भुङ्काति । पोयालकाति इति
ख्याता । इत्यमरः ॥

अतिच्छत्रकः, पुं, (अति + छत्र + स्वार्थे कन्)
क्वद्वयः । क्वातारियाविष इति ख्यातः । तस्य
मूले पत्रे वचाकारः कटुरसश्च । इति रत्नमाला ॥
भूतद्वयं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिच्छत्रा, स्त्री, (क्त्रमतिक्रान्ता, अत्यादय इति
समासः) अवाक्पुष्पी । मौरी इति ख्याता ।
इत्यमरः ॥ शताङ्गा । श्लुपा इति प्रसिद्धा । इति
रत्नमाला ॥ (क्वातिक्रान्ते लाङ्गुलीं जटिलां ब्रह्म-
चारिणीं) इति सुश्रुते ॥

अतिजवः, त्रि, (अतिशयितो जवो वेगो यस्य सः)
अतिशीघ्रगामी । अतिवेगवान् । (दवयदतिजवेन
प्राप्तसुर्व्यविभागं) इति भट्टिकाये ॥ तत्प-
र्यायः । जङ्घालः २ । इत्यमरः ॥ जङ्घालः ३
अतिबलः ४ । इति तट्टीका ॥

अतिजागरः, पुं, (जागृ + भावे घञ् अतिशयितो

जागरो जागरणं यस्य सः । अतिजागरणयुक्ते त्रि ।)
नीलकौञ्चः । कालवकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिडीनं, स्त्री, (डी + भावे क्तः तस्य नः । अत्यन्त
डीनं गमनं कर्मधारयः) पद्मिणां प्रचण्डगमनं ।
इति महाभारतं ॥

अतितोत्रा, स्त्री, (अतिशयेन तोत्रा) गण्डदूर्वा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिथिः, पुं, कुशपुत्रः । स च श्रीरामचन्द्रस्य पौत्रः ।
इति मेदिनी ॥ कोपः । इति विश्वः ॥

अतिथिः, त्रि, (अतति सातयेन गच्छति न तिष्ठति
अत् + इथिन्) अज्ञातपूर्वव्यहगतयुक्तेः । इति
श्रीधरस्वामी ॥ अतिथि इति भाषा । तत्पर्यायः ।
आगन्तुः २ आवेशिकः ३ गृहगतः ४ । इत्य-
मरः ॥ स्त्रीलिङ्गे आवेशिको ५ अतिथी ६ । इति
तट्टीकासारसुन्दरी ॥ आगान्तुः ७ । इति हडु-
चन्द्रः । प्रधूमः ८ अभागतः ९ प्राधूमिकः १० । इति
हेमचन्द्रः ॥ प्राधूमिकः ११ । इति विश्वः ॥
प्राधुम्यः १२ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * । तस्य
लक्षणं । यस्य न ज्ञायते नाम न च गोत्रं न च
स्थितिः । अकस्मात् गृहमायाति सोऽतिथिः
प्रोच्यते बुधैः ॥ * । तस्य निवर्तने गृहस्थस्य दोषः
यथा,—

“अतिथिर्यस्य भद्राशो गृह्यात् प्रतिनिवर्तते ।
स तस्मै दुष्कृतं दत्त्वा पुण्यमादाय गच्छति” ॥
इति पुराणं ॥ * । तस्य गृह्यकालः । “ततो
गोदोहमाचन्तु कालं तिष्ठेद्गृहाङ्गने । अति-
थियह्वार्याय तदृद्धं वा यदृच्छ्या” ॥ इति
विष्णुपुराणं ॥ * । गोदोहकालश्च मुहूर्त्तार्थम-
भागः । यथा । “आचम्य च ततः कुर्व्यात् प्राञ्चो
द्वारावकीर्णम् । मुहूर्त्तस्याद्यं भागमुद्गीच्यो
ह्यतिथिर्भवेत्” ॥ इति मार्कण्डेयपुराणं ॥ * । तस्य
मूर्खत्वादिविचारो नास्ति । “प्रिये वा यदि वा
देष्यो मूर्खः पतित एव वा । संप्राप्ते वैश्वदेवान्ते
सोऽतिथिः स्वर्गसंक्रामः” ॥ इति श्रौततपः ॥ * ॥
तस्य वेदादयो न प्रख्याः ।

“स्वाध्यायगोत्रचरणमष्टाभि तथा कुलं ।
हिरण्यगर्भबुद्ध्या तं मन्येताभ्यागतं गृही” ॥
इति विष्णुपुराणं ॥ * । तस्य देशादौ पृष्टे दोषः ।
“देशं नाम कुलं विद्यां पृष्ट्वा योऽन्नं प्रयच्छति ।
न स तत्फलमाप्नोति दत्त्वा स्वर्गं न गच्छति” ॥
इति स्मृतिः ॥ * । अतिथये शत्रयनुसारेण
दातव्यं ।

“भोजनं हन्तकारं वा अयं भिक्षामयापि वा ।
अदत्त्वा नैव भोक्तव्यं यथा विभवमात्मनः” ॥
इति मार्कण्डेयपुराणं ॥ * । भिक्षादिदत्तव्यं ।
“प्रासप्रमाणा भिक्षास्यादर्यं प्रासचतुष्टयं ।
अप्रासचतुर्गुणं प्राङ्गहन्तकारं द्विजात्तमाः” ॥
इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥ इत्याङ्गिकतत्त्वं ॥

अतिधिपूजनं, स्त्री, (अतिथेः पूजनं सेवा षष्ठीतत्-
पुरुषः) अतिथिसेवा । आतिथ्यक्रिया । तत्प-
र्यायः । न्यञ्जः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अतिदानं, स्त्री, (दा + भावे ल्यट्, अत्यन्तं दानं स्वस-

अति

त्त्वध्वंसपूर्वकपरस्वत्वोत्पत्तिः, कर्मधारयः ।) बज्र-
दानं । अपरिमितदानं । यथा,—

“अतिदाने बलिर्बद्धः अतिमाने च कौरवाः ।
अतिरूपे हृता सीता सर्वमत्यन्तगर्हितम् ॥
इति चाणक्यः ॥

अतिदिष्टः, त्रि, (अति + दिष्ट् + क्तः । अन्यधर्मा-
णामन्यत्रारोपणमतिदेशः यथा,—“तिष्ठति
सार्वधातुकमिवातिदेशिकसूत्रम् ।) अतिदेशवि-
शिष्टः । यथा,—“न समानगोत्रां भार्यां विन्दे-
तेत्यनेन श्रुदस्यापि सगोत्रा कथं न निषिध्यते”
इति चेदत्र उपदिष्टातिदिष्टगोत्रस्यै निषेधो
नत्वतिदिष्टातिदिष्टश्रुदगोत्रादेः । इत्युदाहृतत्वं ॥

अतिदीप्यः, पुं, (अत्यन्तं दीप्यते विचित्रवर्णतया
आत्मना प्रकाशते अति + दीप् + कर्त्तरि ण्वत् ।)
रत्नचित्रकवृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिदेशः, पुं, (अति + दिष्ट् + भावे घञ्) अन्य-
धर्मस्यान्यत्र आरोपणं । यथा,—“इत्यदिकः”
इत्यादिः । इति दुर्गादासः ॥ कारिका यथा,—
“प्रकृतात् कर्मणो यस्मात् तत्प्रमानेषु कर्मसु ।
धर्मोऽतिदिष्टयते येन अतिदेशः स उच्यते” ॥

इति मलमासतत्त्वम् ॥ स तु पञ्चविधः । शास्त्रा-
तिदेशः । १ यथा,—“नित्येन तुल्यं श्रेष्ठं स्यात्
इत्यत्र तुल्यशब्देन अतिदेशः” । १ । कार्याति-
देशः २ यथा,—“अप्रयाजान्ताः इत्यत्र कार्येण
निषेधेन दर्शपौर्णमासधर्मातिदेशः” । २ । निमि-
त्तातिदेशः ३ यथा,—“विकृतौ मौद्गकस्यागे
ब्रीहिकार्यकारिणि मुद्गे ब्रीहिकार्यनिमित्तत्वात्
धर्माः प्रोक्त्यादयः कथ्यन्ते” । ३ । यपदेशा-
तिदेशः ४ यथा,—“भासमधिहोत्रं जुहोति
इत्यत्र भाससाध्यायनाख्ययागे अधिहोत्रपदव्यप-
देशात् अधिहोत्रधर्मातिदेशः” । ४ । “रूपा-
तिदेशः” ५ यथा,—“यजमानाद्विज्ञो यूपः इत्य-
त्र यूपे यजमानादन्यत्वरूपावगमात् यजमान-
धर्मस्य तदीयपरिमाणास्यातिदेशः” । इति आङ्ग-
विवेकटीकायां श्रीकृष्णः ॥

अतिनु, त्रि, (कुगतिप्रादीतिसमासः । गोस्त्रियोरेप-
सर्जनस्येति ङ्सः ।) अतीतनौकं । नावमतिक्रान्तं ।
नावोत्तीर्णं । इत्यमरः । तस्य पुंस्त्रीलिङ्गयोः
अतिनौः इति रूपं ॥

अतिपतनं, स्त्री, (अति + पत् + भावे ल्युट्) अत्ययः ।
अतिक्रमणं । इति शब्दरत्नावली ॥

अतिपश्याः [नृ] पुं, (अत्युत्कृष्टः पश्याः कर्मधारयः ।
अतेः पूजार्थत्वात् समासान्तप्रत्ययः) सन्मार्गः ।
सुपथः । इत्यमरः ॥

अतिपत्रः, पुं, (अतिवृहत् पत्रं यस्य सः बज्रब्रीहिः)
हस्तिकन्दरुद्वयः । शाकद्वयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिपातः, पुं, (अति + पत् + भावे घञ्) अति-
क्रमः । उपाख्ययः । पर्यायः । इत्यमरः ॥ (यथा
शाकुन्तले—न चेदन्यकार्यतिपातः) ॥

अतिपातकं, स्त्री, (अतिदुष्टतया अन्यत् पातकं
पापमतिक्रान्तं प्रादिसमासः) नवविधपापमध्ये
गुरुतरपातकं । तत् त्रिविधं । पुंसः माहदुहित-